

Ang Panahon ng Apokalipsis ***“Ang Mundo na Sinira ng Tao!”*** **Pahayag 6:1 – 7:17**

Ang susunod na pangyayari sa kalendaryong propetiko ng Diyos ay ang Pag-agaw sa Simbahan, na kinabibilangan ng:

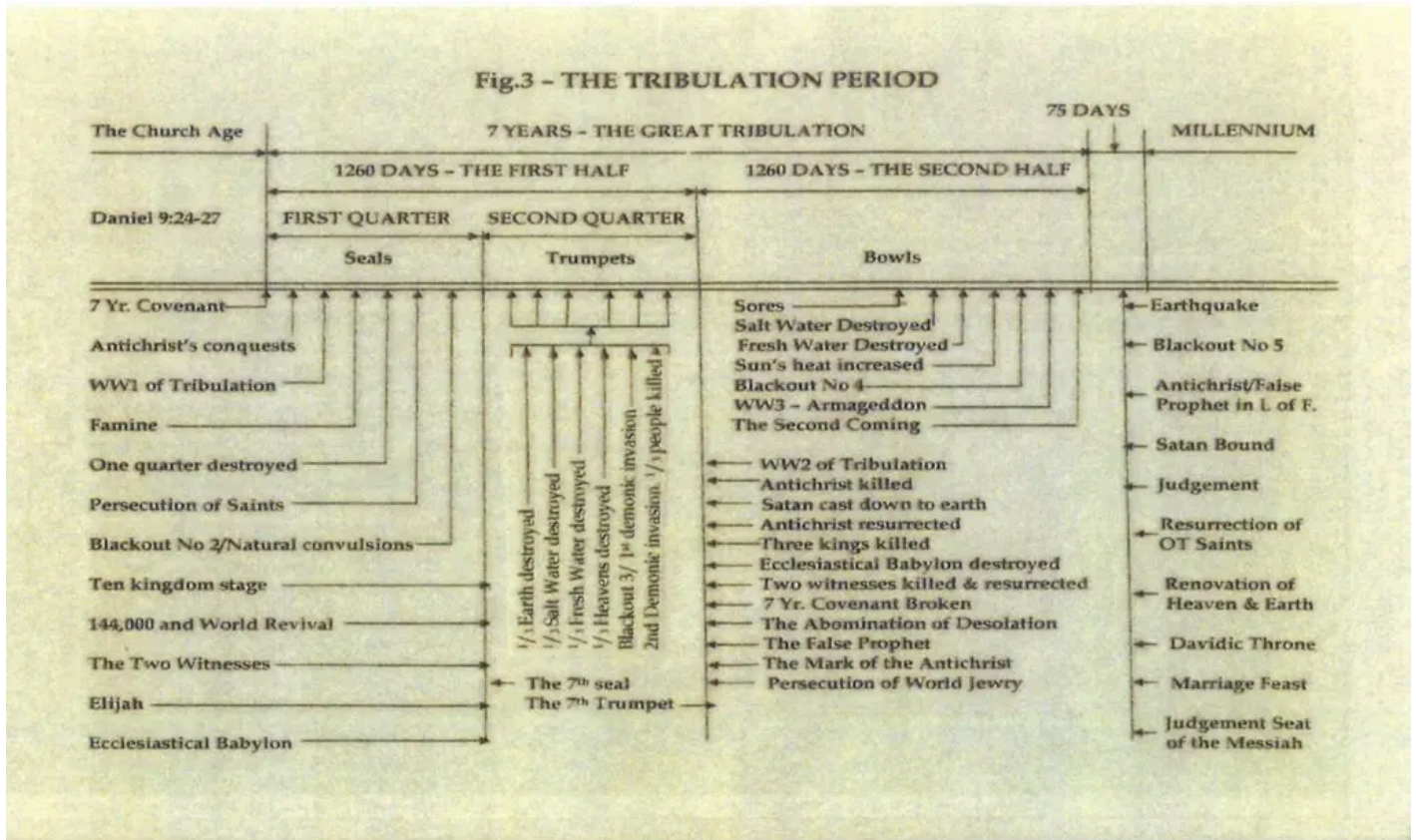
- Ang muling pagkabuhay ng mga pisikal na katawan ng mga Kristiyanong namatay bago ang araw ng pagdagit.
- Ang agarang pagbabago ng bawat Kristiyanong nabubuhay sa panahon ng Pag-agaw. (Tingnan ang 1 Tes. 4:16 at iba pa , 1 Cor. 15:51 at iba pa)

Kapag ang "iglesia" at ang "Banal na Espiritu" ay inalis na sa lupa, ang kapangyarihan ng Banal na Espiritu na pumigil at nag-iingat ay magbabago.

- Ang nawawalang sangkatauhan ay magiging malaya na ipamuhay ang kasamaan ng kanyang puso nang walang mga hadlang sa moral na ipinataw sa kanya ng impluwensya ng simbahan o ng gawain ng Banal na Espiritu.

- Sa araw ng pagdagit (rapture), magsisimula ang isa pang pangyayari, na tatagal ng pitong taon – isang panahon kung kailan ibubuhos ng Diyos ang Kanyang poot sa mga tumanggi kay Hesukristo bilang kanilang Tagapagligtas.

Ang panahong ito ay tinatawag na Dakilang Kapighatian, na magtatapos sa literal at pisikal na pagbabalik ni Jesucristo sa lupang ito upang mamuno at maghari bilang Hari ng mga Hari at Panginoon ng mga Panginoon.

Paalala:

- Bagama't ang mga pangyayaring inilarawan sa Pahayag 4-22 ay itinakda ng Diyos na mangyari, **ang mga ito ay makahulag katangian** at inilarawan sa mga terminong mauunawaan ni Apostol Juan.
- Bagama't maaaring makakita ang mga Kristiyano ng ilang pagkakatulad sa mga pangyayaring inilarawan ni Apostol Juan, ang mga inilarawan sa Pahayag 4-22 ay magaganap pagkatapos ng pagdagit sa Simbahan.
- Ang aklat ng Pahayag ay ang pagbubunyag kay Hesukristo bilang ang Kordero ng Diyos, ang Mesiyas.
- Hindi na Siya naglalakad sa gitna ng mga simbahan, sapagkat inalis na sila sa lupa.
- Hindi na siya ang Mataas na Saserdote na namamagitan para sa mga banal.
- Siya ngayon ang tagapagpatupad ng kalooban ng Diyos sa lupang ito.

- Siya lamang ang namamahala sa buong operasyon mula sa langit, sapagkat Siya lamang ang karapat-dapat na humatol sa mundong ito, ibig sabihin, ang Lumikha, at ang Manunubos ngayon ang Hukom.

1. Ang Paghihiganti ni Cristo – Pahayag 6:1-8 – Ang Diyos ay mapagpahinuhod, ngunit sa huli, kailangan Niyang hatulan ang kasalanan at ipagtanggol ang Kanyang mga lingkod na namatay dahil sa kanilang pananampalataya sa Kanya. Isinasagawa ng Apat na Mangangabayo ang paghuhukom ng Diyos sa lupa.

- Ang nakasakay sa puting kabayo ay ang Antikristo dala ang kaniyang huwad na pangako ng kapayapaan.
- Ang nakasakay sa pulang kabayo ay ang Antikristo, na nagsisimulang makipagdigma sa mga tumatangging sumamba sa kanya.
- Ang nakasakay sa itim na kabayo ay ang kamatayang dulot ng digmaang pandaigdig.
- Ang nakasakay sa kabayong maputla ay ang kamatayang dumarating dahil sa taggutom, salot, at sakit.

2. Ang Tugon ng Tao – Pahayag 6:9-17 – Ang ilan ay hihingi ng tawad sa Diyos, habang ang iba ay tatakbo at magtatago sa takot. Ngunit sa halip na magsisi sa kanilang mga kasalanan, ikakaway nila ang kanilang mga kamao sa harap ng Diyos at patuloy na pupurihin ang Kanyang banal na pangalan.

- Sa langit – ang mga kaluluwa ng mga naging martir dahil sa kanilang pananampalataya ay humihiyaw para sa katarungan – talata 10
- Sa lupa – ang mga namusong sa Diyos sa pamamagitan ng pagtanggì kay Hesukristo bilang kanilang Tagapagligtas ay hihingi ng kanlungan upang sila ay mailigtas mula sa paghuhukom ng Diyos.

3. Ang Pagtubos sa Tao – Pahayag 7:1-17 – Sa kabila ng pagbubuhos ng poot ng Diyos sa lupa, at sa kabila ng pagsisikap ng diyablo na patuloy na hadlangan ang plano ng Diyos para sa kanilang pagtubos, marami ang maliligtas sa pamamagitan ng kanilang ipinahayag na pananampalataya kay Hesukristo bilang ang sakripisyong Kordero ng Diyos.

- Hinahayaan ng Diyos ang mga puwersa ng kalikasan na hatulan ang makasalanang tao, ngunit pinipigilan Niya ang mga puwersang iyon na saktan ang mga taong kabilang sa Kanya.

- Tinatatakan ng Banal na Espiritu ang bawat mananampalataya hanggang sa araw ng pagtubos.
- Ngunit sa Dakilang Kapighatian, tatatakan ng Diyos ang 144,000 Saksing Hudyo, na poprotektahan sila mula sa mga paghuhukom, hanggang sa matapos ang kanilang gawain ng pagpapatotoo. (Tingnan ang Mateo 24:14)
- Ang Dakilang Kapighatian ay hindi lamang isang paghatol laban sa mga tumanggi kay Hesukristo bilang kanilang Tagapagligtas, kundi ito rin ang paraan kung paano ibabalik ng Diyos ang mga puso ng mga Hudyo sa Kanya.

Ang Diyos ang dakilang tagapagligtas ng Kanyang bayan!

- Ngunit hindi ito palaging isang paglaya mula sa ating mga kalagayan sa buhay, kundi ang ating paglaya sa mga panahon ng kabagabagan.
 - Hindi ito palaging ang kaligtasan.
 - Ngunit ito ay palaging ang pagliligtas ng tagumpay.
- Hindi naman laging madali ang buhay niyan.
- Ngunit ginagawa nitong dakila ang buhay at tinuturuan tayong maging mas tapat.
 - Ang ating Kristiyanong pag-asa ay makayanan natin ang problema, pagkabalisa, sakit, at kalungkutan at makalabas dito nang may KALUWALHATIAN.
 - Ganito ba ang buhay ni Hesus sa lupa?
 - Ganito ba ang naging pagtanggap kay Hesus pabalik sa Langit?
 - Kung Siya ay nasa atin, at tayo ay nasa Kanya, madaraig din natin ang mundong ito!

***"Kung ipahahayag mo ng iyong bibig, na si Jesus ay Panginoon,
at
sasampalataya ka sa iyong puso na binuhay siyang muli ng Dios
sa mga patay, ay maliligtas ka. Sapagka't ang tao'y
nanampalataya ng puso sa ikatutuwid; at sa pamamagitan ng
bibig ay ipinahahayag sa ikaliligtas."
Mga Taga-Roma 10:9-10***